

ПАЛКИЙ ПРИВІТ ДЕЛЕГАТАМ ІХ ЗІЗДУ УТОГ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 6-й
Газета виходить
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 26 (260)

Четвер, 29 червня 1972 р.

Ціна 2 коп.

ДО НОВИХ ВИСОТ

ІХ ЗІЗД Українського товариства глухих проходить у знаменний рік — рік, коли радянські люди готуються відзначити 50-річчя утворення Союзу РСР. Славними трудовими перемогами на всіх ділянках комуністичного будівництва відзначають трудящі кожний прожитий день другого року п'ятирічки.

Комуністична партія у рішеннях XXIV з'їзду накреслила грандіозну програму по створенню матеріально-технічної бази комунізму в усіх галузях народного господарства. Директиви партії по п'ятирічному плану розвитку промисловості, сільськогосподарства і будівництва успішно перетворюються у життя.

У загальний доробок країни внесли свій посильний вклад у звітному періоді і члени УТОГ. Чотири роки, що пройшли, були роками дальшого організаційного зміцнення Товариства, удосконалення форм масово-політичної і виховної роботи, дальшого розвитку і економічного зміцнення учбово-виробничих підприємств.

Важливою трудовою перемогою, яка вінчала працю глухих у звітному періоді, було дострокове завершення виробничих завдань восьмої п'ятирічки. За чотири роки (1968—1971) підприємства УТОГ виготовили продукції на 363 мільйони карбованців, понад план виготовлено продукції на 52 мільйони 800 тисяч карбованців. Достроково завершений план першого року дев'ятої п'ятирічки. Успішно виконано завдання по випуску продукції за п'ять місяців поточного року. По реалізації — на 101,9 процента, по випуску валової продукції — на 102,5 процента.

У звітному періоді продуктивність праці зросла на 20,6 процента, за цей же час освоєно понад 260 видів нових виробів. Широкого розмаху набуло капітальне будівництво. Достій сказати, що на капітальне будівництво було витрачено 20 мільйонів 997 тисяч карбованців. За цей час здано в експлуатацію сім житлових будинків, 1388 сімей справили новосілля. Збудовано 6 гуртожитків, будинків культури і клубів із спортзалами в Херсоні, Кіровограді, Конотопі.

У період між VIII і IX з'їздами проведена значна робота по організації соціалістичного змагання на УВП, набув широкого розмаху рух за комуністичну працю, боротьба за звання «Майстер—золоті руки», «Кращі за професією». 4855 чоловік, членів УТОГ, які працюють на УВП, виборили почесне звання «Ударник комуністичної праці». 106 бригад і 28 цехів учбово-виробничих підприємств носять назву: «Бригади комуністичної праці». У соціалістичному змаганні за дострокове виконання виробничих планів, ці люди по праву являються заспівувачами всього нового і передового. Самовіддана праця глухих трудящих гідно оцінена партією і урядом: понад 1500 членів УТОГ нагороджені орденами і медалями.

Сьогодні, зібравшись на свій з'їзд, делегати підведуть підсумки пройденого, намітять шляхи для успішного завершення планів нової п'ятирічки. Багато завдань потрібно вирішити ще нашим підприємствам і одним із головних — питання якості і здешевлення продукції. Життя владно ставить це питання на порядок денний і треба думати, що увага делегатів до цього питання буде непослабленою.

Не менш важливим питанням, яке потребує всебічного висвітлення, є питання підвищення продуктивності праці, високої культури виробництва. Вісім колективів учбово-виробничих підприємств уже завоювали це звання, а колектив Полтавського УВП-1 разом з присвоєнням звання «Колектив високої культури виробництва» присуджений диплом ВЦРПС. Це лише початок. Справа честі кожного колективу виборити це почесне звання. Обмін досвідом роботи у цьому напрямку повинен знайти достойне місце у виступах делегатів з'їзду.

Йти до нових висот, кожний робочий день повинен приносити вагомі успіхи, і гасло: «П'ятирічку — за чотири роки» означає критичне відношення до зробленого сьогодні з тим, щоб зроблене завтра було вагомим, кращим і впевненим.

Нема сумніву в тому, що делегати з'їзду знайдуть шляхи до розв'язання найголовніших проблем сьогодення в роботі Товариства і зроблять все, щоб проблеми ці були вирішені в найкоротші строки.

БАЛАНУК С. К.,
заступник директора Вінницького
УВП по виховній роботі.

Зараз мені, делегату попереднього, VIII-го з'їзду УТОГ, особливо приємно згадувати минулі чотири роки. Озираючись на них, я можу з упевненістю сказати, що прожиті вони не марно. Це видно хоча б на прикладі діяльності Вінницького учбово-виробничого підприємства глухих.

VIII з'їзд УТОГ поставив перед нами завдання постійно вдосконалювати роботу в умовах нової економічної реформи, максимально використовувати виробничі потужності, підвищувати продуктивність праці з одночасним поліпшенням якості продукції і зниженням її собівартості. Виконуючи рішення з'їзду, колектив Вінницького УВП одним з перших перейшов на роботу за новою економічною системою.

Ми, образно кажучи, проклали дорогу іншим підприємствам, йдучи незвіданим шляхом. Треба сказати, що працювати нам було цікаво. Економічна реформа дала колективу ряд переваг та нових обов'язків. Зараз очевидно, що з завданням ми справилися: за чотири роки УВП зробило великий крок вперед.

Працюючи на тих же виробничих площах, ми набагато збільшили випуск і асортимент продукції. Якість виробів поліпшилася. Значно зросла продуктивність праці, збільшилась заробітна плата робітників і службовців. Для порівняння скажу, що раніше наші робітники одержували 60—80 карбованців, а тепер їх середній заробіток становить до 120 карбованців.

Безумовно, що справа тут не лише в одній реформі. Головне — в людях, в їх духовному зростанні, в свідомому ставленні до праці. Це зростання забезпечила велика роз'яснююча і виховна робота, якій на УВП приділяється постійна увага. У нас значно зміцнилась трудова дисципліна, винятковим явищем стали прогули. Нова система була по бракоробах, поліпшилась якість виробів.

Наявність на підприємстві спеціальних фондів дала можливість для поповнення парку устаткування. Ми одержали нові висококласні машини для головної в'язальної та інших дільниць. За чотири роки машинний парк замінено більш, як наполовину. Це також підвищило потужність УВП, позитивно позначилось на якості виробів і поліпшенні умов роботи.

Та мені хочеться сказати про наших людей. Ось в'язальниця Олімпіада Борецька. Вона трудиться у нас з 1949 року. Відмін-

З ДУМОЮ ПРО З'ІЗД

на виробничниця досконало вивчила роботу на в'язальних машинах всіх систем. Не поступається змінам і першістю в роботі і в'язальниця Віра Гулимівська, яка працює на УВП з 1964 року. Коли ми одержуємо нові машини, то випробування їх доручається саме цим товаришам.

Олімпіаді Борецькій, Вірі Гулимівській та Людмилі Слободянук цього року присвоєно звання «Кращий за професією».

Розповідаючи про людей, не можна не сказати й про те, що в 1968 році у нас на УВП працювало лише 253 чоловіки робітників та службовців, а тепер — 300 чоловік. Нове поповнення в основному підготовлене на підприємстві. Тут наші учні одержали звання робітника.

Добра слава пішла на УВП про недавніх учнів Н. Свящук, Е. Піторак, Г. Слободянук, Н. Діордицю. Без перебільшення можна сказати, що досягнення підприємства — призові місця у змаганні підприємств УТОГ, в огляді культури виробництва і недавня премія за високі показники в огляді резервів виробництва, все це заслуга наших робітників, адже їх руками перетворюються в життя всі плани. Зараз на УВП є 77 ударників комуністичної праці, 188 чоловік борються за це звання, в змаганні за дострокове виконання дев'ятої п'ятирічки включився весь колектив.

Успішний початок 1972 року дозволив нам переглянути раніше прийняте зобов'язання і на честь з'їзду УТОГ взяти нове — виконати план першого півріччя достроково, 22 червня 1972 року.

Є у нас свої проблеми. В першу чергу це проблема будівництва житлових будинків. Хоч у нас є житловий будинок і гуртожиток, але того, що є, мало. Давно вирішено побудувати новий житловий будинок, але практичного втілення цього рішення в життя поки що не видно. А недостача житлової площі негативно позначається на настроях сімейних робітників, що змушені жити в гуртожитку, або

в незручних і дорогих приватних квартирах. Очевидно, з'їзд зверне особливу увагу на задоволення потреб в житлі на підприємствах УТОГ, бо відсутність необхідної житлової площі часто веде до зростання плінності кадрів. І саме тому другим не менш важливим питанням, яке вимагає до себе пильної уваги, варто вважати питання про норму здорової робочої сили на УВП системи УТОГ. Нашого підприємства це не стосується, бо у нас всі роки порушень статутної норми не було. Я говорю про підприємства, де кількість глухих ледь-ледь досягає 65 процентів.

У постанові VIII з'їзду УТОГ було вказано на необхідність висування здібних глухих на більш відповідальні посади. Однак на практиці і в цьому питанні ще допускаються помилки. Необхідно створити на підприємствах такі умови, щоб кожний трудящий бачив перед собою перспективу зростання.

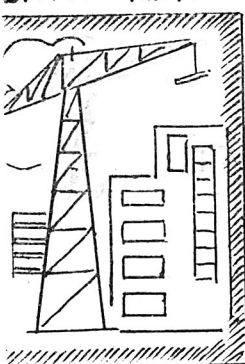
Є ще одне важливе питання, на яке слід звернути більш пильну увагу. Це постановка спортивної роботи на наших УВП. За станом на сьогодні ця робота покладена на міські відділи УТОГ, але у них і без того досить багато інших важливих турбот, і виходить так, що спортивна робота на УВП пущена на самотпів і спортом займаються мало юнаків і дівчат.

XXIV з'їзд КПРС підкреслив необхідність гармонійного розвитку радянських людей — духовного і фізичного, і ми повинні зробити все для того, щоб рішення партії з цього питання стало кровною справою самих виробничих колективів.

Члени УТОГ з нетерпінням чекають IX з'їзду Товариства глухих, готують Батьківщині гідні трудові подарунки на честь цієї дати, і на честь 50-річчя утворення Союзу РСР.

Колектив Вінницького УВП активно включився в цей патріотичний рух і зустрінє 50-річний ювілей багатонаціональної країни Рад новими трудовими перемогами.

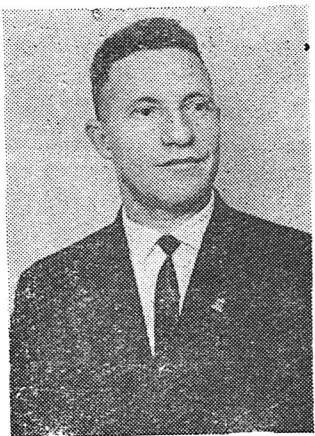
КАПІТАЛЬНІ ВКЛАДЕННЯ ЗА 4 РОКИ НА КАПІТАЛЬНЕ ВКЛАДЕННЯ ВИТРАЧЕНО

20,997
ТИСЯЧ КАРБОВАНЦІВ

100% **113%** до обсягу
КАПІТАЛЬНИХ ЗАТРАТ
ПОПЕРЕДНІХ 4-Х РОКІВ.

НАШІ ІНТЕРВ'Ю З ДЕЛЕГАТАМИ ІХ З'ІЗДУ УТОГ

ТУРКІН Б. М.,
старший майстер інструментального цеху Донецького УВП

Колектив, в якому я працюю, багато попрацював у минулому і в цьому році, підготувавши оснащення для випуску магнітних пускачів ПМЕ-111.

Готуючи гідну зустріч 50-річчю утворення Союзу РСР, наш колектив зобов'язався виробити завдання першого півріччя другої п'ятирічки виконати до 23 червня. Це одночасно і наш подарунок до відкриття ІХ з'їзду УТОГ.

Понад завдання буде виготовлено продукції на 75 тисяч карбованців. План по реалізації продукції ми виконали 26 червня: понад план її реалізовано на 40000 карбованців. По всіх техніко-економічних показниках план перевиконано, внаслідок чого УВП одержить прибутків у першому півріччі 190 тисяч — при плані 175 тисяч карбованців.

Для мене особисто 1972 рік знаменний тим, що я відзначив 20 років роботи на УВП із 50, які виповнилися мені в цьому ж році.

МАЗЯР М. М.,
тракторист колгоспу «Комуніст», село Добротвір, Кам'яно-Бузького району, Львівської області.

Наша тракторна бригада перебрала в колгосп. В цілому наші механізатори, в переводі на умовну оранку, виробничі завдання виконують на 120—127 процентів.

На з'їзд Українського товариства глухих мене обрано вдруге. Ці чотири роки між з'їздами помітні в житті нашого села. Колгосп «Комуніст» економічно міцне господарство і являється одним з кращих у районі. Працюємо дружно, живемо заможного.

За хорошу роботу правління колгоспу неодноразово нагороджувало мене грамотами, виносило подяки, видавало грошові премії.

Повернувшись після ІХ з'їзду УТОГ в село, буду працювати ще краще.

За період між VIII і ІХ з'їздами УТОГ колектив бригади, яку я очолюю, домогся значних успіхів. В бригаді нема людей, які не виконували б норми, продуктивність праці підвищилася на два проценти проти плану.

Цих успіхів ми досягли правильною розстановкою людей, злагодженою в роботі, широким застосуванням механізації.

У 1971 році бригаді присвоєно звання «Бригада комуністичної праці». В роботі слід відмітити «Майстрів — золоті руки» М. Фадєєву, Р. Полянцеву, Г. Бугайову, І. Попелнуху, які працюють чітко, злагоджено і передають свій досвід іншим товаришам по роботі.

Для мене особисто період між з'їздами був радісний тим, що мене прийняли в члени КПРС.

ПОЛТАВСЬКА Н. Я.,
бригадир колективу комуністичної праці Ворошиловградського УВП-2

В цьому році Ворошиловградське УВП-2 перейшло на агрегатно-груповий метод пошиття виробів і це забезпечило виконання виробничого плану.

Наш колектив зобов'язався план II кварталу закінчити достроково на 102 проценти, дати понад план продукції на 13000 карбованців.

ІХ з'їзд Українського товариства глухих підведе підсумки за минуле чотириріччя і намітить нові завдання, виходячи із рішень XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України.

Мені особисто хотілося б, щоб робота нашого з'їзду пройшла на високому рівні, по-діловому обговорені були насущні проблеми виробничої, організаційної і масово-політичної роботи Товариства.

Наші помисли і наші думи повинні в першу чергу бути звернуті до рідної Комуністичної партії, яка робила і робить все для того, щоб радянським людям жилося заможного.

Бажаю успіху в роботі ІХ з'їзду УТОГ!

КИРИЧЕК А. К.,
заливник ливарного цеху Дніпропетровського заводу «Металіст».

Компактна група, в якій я працюю, налічує 31 чоловік. За фактом вони різні — слюсарі-складальники, шліфувальники, заливники, емальювальники. За час між VIII і ІХ з'їздами у компактній групі відбулися значні зміни: по-перше, компактна група зросла майже вдвоє, чотирьом моїм то-

варишам присвоєно звання «Ударник комуністичної праці». Члени УТОГ активніше стали брати участь у громадському житті.

Готуючись гідно зустріти 50-річчя утворення Союзу РСР, 15 членів компактною групи вибирають звання «Ударник комуністичної праці».

Значно поліпшилася культурно-масова і виховна робота, частіше проводяться бесіди і лекції, з якими виступають представники адміністрації, партійної організації, заводського комітету. У проведенні бесід часто виступають члени УТОГ, чого до цього часу не практикувалося.

У період між з'їздами значно поліпшилася робота по організації відпочинку глухих.

На нашому підприємстві, — розказує Анатолій Костянтинів, — є туристська база, до неї у вихідні дні виїжджають наші робітники на відпочинок.

Останнім часом значно поліпшилися житлові умови. Дві третини компактною групи — люди з багаторічним трудовим стажем, добре освоїли свою професію і охоче передають досвід молодим. Ливарники В. Бут, А. Боженко навчають цій справі молодих Г. Етіна, А. Климона та інших.

У моєму особистому житті за цей період найголовнішим було закінчення Гомельського машинобудівного технікуму в 1969 році, після чого я пішов на завод закріпити теоретичні знання.

До ІХ з'їзду УТОГ я особисто і товариші працювали з подвоєною енергією. 140—150 процентів виробничої норми — такий наш показник, боремось за високу якість продукції. Члени нашої компактною групи дали слово завершити завдання другого року п'ятирічки достроково.

ТАРАНОВ В. К.,
ланковий тракторної бригади, с. Шовковий протік, Лутугинського району, Ворошиловградської області.

Мене вперше обрано на з'їзд і я це довір'я товаришів виправдаю на практичній роботі.

Зараз я щоденні норми на тракторі виконую на 130 процентів і щорічно утримую перехідний Червоний вимпел за відмінні показники в роботі.

Професію тракториста люблю і горджуся, що мені, глухій людині, довірили таку почесну працю.

Відділок радгоспу, в якому я працюю, свої соціалістичні зобов'язання виконав по виробництву усіх видів тваринницької продукції. За 1971 рік колектив відділку нагороджений перехідним Червоним прапором, який ми утримуємо і в цьому році.

Зі мною працює і мій син, любив до землі, до праці механізатора я йому прищепив з дитинства і цим горжусь.

Вільний час віддаю заходам, які проводять обласний і міський відділи УТОГ.

Наш з'їзд проходить в історичному році — країна напередодні святкування 50-річчя утворення Союзу РСР. До цієї знаменної дати радянські люди готують трудові подарунки, самовідданою працею відзначають кожний трудовий день.

ДИНКЕВИЧ І. С.,
голова Львівського обласного відділу УТОГ.

ІХ з'їзд Українського товариства глухих для мене особисто має велике значення, бо сьогодні ми підсумовуємо роботу за звітний період між з'їздами, оглядаємо пройдений шлях і з позицій рішень партії даємо оцінку нашої роботи.

Велику роботу провели ми, виконуючи рішення XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України. Обласна організація Товариства за цей час організаційно зміцніла, значно підвищилася роль первинних організацій в справі виховання трудящих глухих, зріс добробут трудівників УВП і села.

Колективам Львівських УВП неодноразово присуджували перехідний Червоний прапор Міністерства соціального забезпечення УРСР і Укрпрофради за високі ви-

робничі показники. Зовсім недавно колектив мебелників Дрогобицького УВП нагороджено дипломом ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ. Мебелники Дрогобича у відповідь — достроково завершили виробничі завдання.

Сьогодні ми повинні думати не тільки про наші успіхи, але й про великі завдання, що стоять перед нами у п'ятиріччі, про шляхи подолання труднощів і в цьому розумінні я бачу одне з головних завдань нашого з'їзду.

Бажаю творчих успіхів в роботі з'їзду!

ІХ съезду УТОГ

В этот день торжественный и яркий
Из больших и малых городов
Трудовые мы возем подарки
В город съезда — славный город Львов.

Как и все, шагая в ногу с жизнью,
Отдавая сердца пламень свой,
Прославляем мы свою Отчизну,
Ставшую нам матерью родной.
Все мы с рапортами трудовыми
Съехались во Львов из разных мест.

Новыми успехами большими
Мы встречаем свой девятый съезд.

Пусть порой бушует резкий ветер,
Пусть нам трудно ладить с тишиной,

Все равно нам солнце ярко светит

И зимой, и летом, и весной.
За плечами прожитые годы,
Нелегко бывало нам в пути:
Трудности, лишения, невзгоды —
Многое пришлось перенести.

Вспоминая истину простую:
«Славен человек в своих делах»,
Мы сегодня съезду рапортуем
О своих свершившихся мечтах.
О мечтах, что нынче стали

былью,
Что зовут к держаньям каждый час,

О мечтах, что к счастью, к изобилию
С каждым годом приближают нас.

А вокруг ликующие лица:
Ведь любой из нас безмерно рад.
И делами славными гордится
Каждый гость и каждый делегат.

И. САПОЖНИКОВ.

В Товаристві працюють:

ПІДВИЩИЛИ ЗНАННЯ

Закінчив роботу дводенний семінар працівників культзакладів, інструкторів-перекладачів, голів первинних організацій та ревізійних комісій Запорізького облвідділу УТОГ.

Учасники семінару прослухали лекції «Законодавство про працю Української РСР», «Складання статистичних звітів за перше півріччя 1972 року», «Про огляд гуртків «Умілі руки», «Підготовка культзакладів до 50-річчя утворення Радянського Союзу» та інші. Лекції читали лектори товариства «Знання», працівники облвідділу та ЦП УТОГ.

Другого дня досвідом роботи обмінялися голови районних та міжрайонних відділів Товариства. Зокрема, виступили В. Кушаков, голова Мелітопольського міжрайвідділу УТОГ, Л. Костенко — голова Запорізького міськвідділу, Л. Фролова — директор обласного будинку культури.

На закінчення семінару слухачі проглянули кінофільми любительської кіностудії Запорізького Будинку культури глухих.

Н. З. Готовська.

В кабінеті головного інженера Єнакієвської державної фабрики індпошиву і ремонту одягу Раїси Єгорівни Борисової точилася повільна, невимушена бесіда. Розмовляли про виробництво, про людей на підприємстві.

Зокрема, моя поїздка сюди викликана необхідністю поділитися з читачами думками про найкращих виробничників членів УТОГ цієї фабрики.

Власне почалося з того, що, перебуваючи на XIV обласній конференції, я дізнався про робітницю фабрики — Нілу Захарівну Готовську, як про передову, працелюбну людину.

На жаль, Р. Є. Борисова працює на підприємстві не так давно, тому вона порадила звернутися до товаришів по роботі Н. Готовської. А вони були одноставні — Ніла Захарівна, її праця, відношення до людей — заслуговує найвищої похвали.

— Якщо треба, — говорить закрійник Є. О. Ланцер, — зробити якусь складну, особливої майстерності операцію, завжди довіряють Нілі, бо її ставлення до праці, відношення до доручень знають всі.

— Н. З. Готовська не тільки відмінна виробниця, — продовжував він, — вона і активістка в громадському житті — її обрано профоргом бригади...

Товариші могли б розказувати про Нілу ще довго, коли б у кабінет не зайшла молода жінка з лагідним, простим обличчям. Привіталася.

— А ми з вами зустрічалися. Це ви зачитували на обласній конференції прізвиська делегатів IX з'їзду УТОГ від нашої області.

— В тому числі і ваше, — сказав я, потиснувши простянуту мені руку, щиро поздоровляючи Нілу Захарівну.

— Ніло Захарівно, розкажіть, будь ласка, про вашу роботу?

Ніла посміхнулася.

— Хіба у кабінеті розкажеш? Розказати мало, треба побачити.

В цеху робітниця підійшла до своєї машини, провела рукою по ній, ніби погладдила.

— Отут і працюю вже дванадцять років. Багато? Ні. Роки пролетіли так швидко, що й не помітила... Знаєте, так буває тоді, коли праця стає справжнім святом. — Зараз дуже багато роботи... Літні канікули у дітей, у нас термінове замовлення — шнемо піонерську форму.

Відчувається, що Ніла Захарівна вся в турботах про підприємство, про роботу. Віддає усі сили, щоб підвищити продуктивність праці, особисту майстерність. Розмова якось перейшла на інші теми.

— Приїхала у Єнакієво після навчання в Ждановській спецшколі. Пішла працювати і вчитись, тут і закінчила 12 класів вечірньої школи робітничої молоді. Цей рік для мене приніс справжню радість — мене обрано делегатом з'їзду! Навіть сил стало більше, хочеться працювати краще, ніж раніше, стала підвищувати свої виробничі показники. Сподіваюсь приїхати на з'їзд з новими трудовими подарунками...

Вже попрощавшись з Нілою Захарівною, затримуюсь біля дошки виробничих показників. Бачу, проти прізвиська Н. З. Готовської багатозначну цифру: 199 процентів.

Справді, слова у Нілі Захарівні не розходяться з ділом. Це видно з самовідданої, сумлінної праці робітниці — що стала дійсно справою її життя.

З. СЕЛЕЗНЬОВ.

м. Єнакієво.

ЙТИ В НОГУ З ПРОГРЕСОМ

Як і весь радянський народ, колектив Дніпродзержинського УВП докладає всіх зусиль, щоб з честю виконати завдання XXIV-го з'їзду КПРС на 9-ту п'ятирічку. Добрих трудових результатів досягло підприємство в період між VIII і IX з'їздом УТОГ. Саме в цей час воно визначилося як промислове підприємство, яке йде в ногу з сучасним технічним прогресом.

Метизний цех одержав новозбудований виробничий корпус площею 2000 квадратних метрів, відмінні побутові приміщення, склад для готової продукції.

Проектна потужність метизного цеху — 6000 тонн цвяхів на рік — була освоєна ще в 1967 році, в перший же рік його експлуатації, і в 1968 році передбачалося перевершити її.

Прекрасні умови праці. Два прольоти в цеху шириною 12, довжиною — 84 і висотою приміщення 7,5 метра. В прольоті рухається потужна електробалка, бігають електрокари, і електрозавантажувачі, устаткування вдало сплановано — усе це дало можливість працювати швидше, веселіше і разом з тим, значно полегшило працю робітників.

Волоочильники освоїли нові волоочильні стани кількарязового волочиння, цвяхарі стали обслуговувати по 4 автомати. Робота спорилася і в 1968 році, в рік VIII-го з'їзду було виготовлено 7,1 тисячі тонн цвяхів.

Ми налагодили тісні зв'язки з державними метизними заводами, брали участь у конференціях по впровадженню нової техніки, які вони організували. Головну свою увагу ми спрямували на механізацію процесу знімання дроту з волоочильних станів. До цього дріт знімався з стану бухтами вагою 100 кілограмів. Машинний час був малим, через кожні 6 хвилин стан зупинявся, знімалася бухта і відкочувалася у штабель.

Перевели стани на знімання дроту шпулею. Ефект був багатообіцяючим. Кожна шпуля набирає одну тону дроту, машинний час різко збільшився. Замість 6 хвилин стан працював уже цілу годину. Із зростанням випуску продукції ми почали відчувати недостачу виробничих площ. Одна тону дроту в бухті займала площу 2 квадратних метри, а одна тону дроту на шпулі — один квадратний метр. Так ми вирішили питання про недостачу виробничої площі.

Крім того, за рахунок зменшення простоїв станів, для знімання дроту ми економимо в рік понад 100 тисяч кіловат-годин електроенергії. Ефективність шпуль цим не вичерпалася. Однотонна шпуля з дротом, встановлена на автомат, що виробляє цвяхи забезпечує безперерйну роботу його на протязі 6—8 годин. Збільшився час використання потужностей цвяхових автоматів, цвяхарі стали обслуговувати по п'ять-шість автоматів.

Тепер настав час подумати й про подальше підвищення цвяхових автоматів. Вирішальним фактором при використанні автоматизованого устаткування є стійкість інструменту. Марки сталі для інструмента, що використовувалися на той час, мали невисоку стійкість. Так пуансон висадки головки цвяха міг витримати 16—20 годин. Часта заміна і переналадка автоматів знижує ефективність роботи. Ми зв'язалися з Чирчикським філіалом інституту твердих сплавів і, одночасно з іншими державними заводами, стали проводити експерименти.

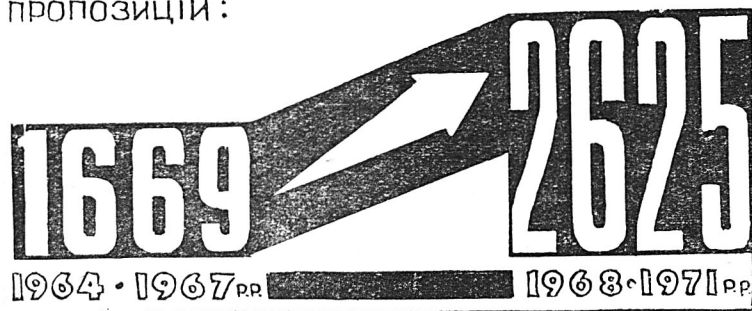
В результаті такої співдружності було вирішене питання про застосування пуансонів висадки головки цвяха. Стійкість нових пуансонів збільшилася в 10—12 разів. Пуансон працює беззмінно місяць і більше. Цього року ми випробували досліду партію відрізних ножів-автоматів. Ефект чудовий! Замість 10 годин ножі пропрацювали 360 годин.

Ось так змінилося обличчя підприємства за минулі чотири роки. Разом із зростанням підприємства росли і кадри. Майстрами вищої кваліфікації працюють токарь П. Глухий, слюсар-інструментальник Л. Черняк, наладчик О. Кеда, стругальник В. Скляр, слюсар-складальник В. Циганок, пресувальник П. Савенко, шліфувальник Г. Криша та багато інших.

Росте і гідна зміна молоді. Серед них делегат IX з'їзду УТОГ, — молодий токарь Михайло Полюхович. В подарунок кращі раціоналізатори О. Кеда, Л. Черняк, П. Глухий виготовили інструмент для нарізування спеціальних гвинтів, які ми надсилаємо Київському дослідному підприємству та Запорізькому УВП.

А. КОГАН,
головний інженер Дніпродзержинського УВП.

Внесено раціоналізаторських пропозицій:

Над швейною машинною схилилася чорнява дівчина. Ось вона дістала шитво, прудко розвернула його і ввімкнула мотор — на тканині, з'єднуючи два шматки крою, лягла рівна строчка...

Так працює Ольга Вербицька — делегат IX з'їзду УТОГ від Хмельницької обласної організації. В кінці зміни проти її прізвиська щодня з'являються цифри 120, або й 130. Це процент виконання норми виробітку при відмінній якості продукції.

Трудова біографія Ольги Вербицької розпочалася в Краснолуцькому професійно-технічному училищі. Тут Ольга опанувала основами кравецької справи. В училищі вона спеціалізувалася на індивідуальному пошитті одягу, а коли приїхала працювати на Кам'янець-Подільське УВП, довелося починати все з початку.

Дівчата, до колективу яких прийшла працювати О. Вербицька, легко і швидко справлялися з усіма швейними операціями. Ольга з першого дня вирішила не від-

РОЗПОВІДІ ПРО ДЕЛЕГАТІВ З'ІЗДУ

АКТИВІСТКА

ставати від них, але як не старалася, нічого в неї не виходило. Не справлялася з виконанням норми виробітку, не все гаразд було з якістю.

Одного разу, коли поруч з нею зібралася чимало незавершеного пошиття, в Ольги аж слюзи виступили з очей. Дівчина вимкнула мотор і вийшла з цеху. В коридорі її зустріла заступник директора УВП по навчально-виховній роботі К. Л. Телятичка.

— Що з тобою, Олю? — спитала Катерина Лук'янівна.

Вербицька мовчала. Заступник директора, по-материнськи, ніжно поклала на її плече руку і запросила до свого кабінету.

— Погана з мене швея, Катерино Лук'янівно, — призналася дівчина, — нічого в мене не виходить.

— А ти не хвилюйся. Майстерність — це справа, як кажуть, на-

живна. В тебе все буде добре.

Заспокоївшись, Ольга повернулася до цеху. Через деякий час до Вербицької в цех навідалася Катерина Лук'янівна.

— Ну, як справи?

— Трохи краще, але я все ще відстаю від своїх подруг.

— Не біда. Настане такий день, коли ти їх випередити...

Пройшов час, Ольга Вербицька вперше виконала норму виробітку, а потім з кожним днем почала нарощувати випуск продукції понад змінне завдання. За високі виробничі показники й активну участь у громадській роботі, О. Вербицькій присвоєно звання ударниці комуністичної праці. На минулому VIII з'їзді УТОГ О. Вербицьку було обрано членом ревізійної комісії Центрального правління, а нині члени Товариства знову обрали її делегатом на з'їзд.

На Кам'янець-Подільськом УВП О. Вербицьку знають не лише як передову виробницю, але й як активістку. Ольга Григорівна — голова громадської ради гуртожитку УВП. У вільний від роботи час її часто можна бачити на волейбольному майданчику, за шахівницею.

У праці і під час дозвілля — вона завжди попереду.

Б. ПЕТРЕНКО.

МУДРОСТІ ВЧИТИСЬ У ЛЮДЕЙ

Він сидить переді мною почервонілий, зніяковілий — соромиться. Голова Мелітопольського мікрорайонного УТОГ В. Кушаков ще зовсім молодий за віком і за стажем роботи.

...Віктор їхав до Мелітополя з радісним настроєм. Не мав навіть краплини сумніву, що нова робота піде, як говорять, без сучка і задиринки. Недарма ж він два роки вчився на Курсовій базі Українського товариства глухих.

Велику допомогу надала колишньому випускникові Д. Седикова, перекладач. Поради її були ділові, вірні. Це й не дивно, адже Діна Євменівна має неабиякий досвід — за її плечима близько двадцяти років роботи з членами УТОГ.

Пригадуються перші загальні збори. Віктор розгубився і перекладач непомітно, але впевнено взяла керівництво зборами на себе. З тих пір минуло чотири роки.

Віктор Петрович, так називають його тепер, змужнів, володіє неабияким досвідом. Він придивлявся до людей, які оточували його, з якими доводилося працювати, і намагався перейняти найкраще. Йому повезло — брати приклад було з кого. Так, Віра Дмитрівна Дресвяникова — колишня голова мікрорайонного УТОГ, нині на пенсії — відрізнялася від інших підвищеним почуттям справедливості. А Михайло Олексійович Шевелев, член правління, робітник заводу «Побутмаш», громадський заступ-

ник директора будинку культури, відомий членом УТОГ, як серйозна, досвідчена людина, має вже онуків. Він — незамінний помічник у вирішенні різноманітних сімейних питань.

Не перебільшуючи, можна твердити, що Віктор Кушаков всім хоррошим зобов'язаний людям. Члени УТОГ і собі вчилися у Віктора Петровича. Велике значення відіграв особистий приклад. Особливо тоді, коли вперше стали проводити масові ігри, засідання клубу веселих і кмітливих... Авторитет молодого керівника набагато зріс, коли він повів боротьбу з прихильниками «зеленого змія». Тепер поява у нетверезому стані члена УТОГ у клубі — надзвичайна подія.

IX з'їзд Товариства для В. Кушакова — це той рубіж, коли підводяться підсумки зробленого, накреслюються конкретні плани на майбутнє.

— Я гордий тим довір'ям, — сказав Віктор Петрович, — яке виявили мені товариші. Треба сказати, що їду на з'їзд з деяким сумняттям, адже зробили ми, на мою думку, мало...

В. Кушаков, нам здається, надто самокритичний. Нещодавно Мелітопольському Будинку культури присвоєно почесне звання «Колектив високої культури обслуговування». Тому можна сказати, що зроблено багато, але ще більше треба буде зробити після з'їзду.

В. МАРЧУК.

Конкурс на кращу швею

Йдучи назустріч знаменній даті — 50-річчю утворення Союзу РСР, колектив Конотопського учбово-виробничого підприємства взяв підвищені соціалістичні зобов'язання, розробив заходи, які в повсякденній роботі з успіхом виконує.

Один з таких заходів, що сприяє підвищенню якості продукції, є організація і проведення конкурсу на кращу швею. Весь колек-

тив включився в підготовку до цього конкурсу. Члени бригад змагалися за право взяти в ньому участь.

Конкурс відбувся. Журі назвало кращих з кращих: це швея Є. Д. Самійленко, яка зайняла перше місце в конкурсі, та С. Д. Фесенко і О. С. Сай, які зайняли відповідно друге і третє місця.

А. ЖОГОВ.

ЛІКАРНЯ

ЗА 4 РОКИ НА ЛІКУВАННЯ І МАТЕРІАЛЬНУ ДОПОМОГУ ЧЛЕНАМ УТОГ ВИТРАЧЕНО ПОНАД

1 мільйон 629 тисяч КАРБОВАНЦІВ

НАВРЯД чи треба доводити, яку величезну роль відіграє інструктор у діяльності тієї чи іншої організації Товариства. Інструктор — це перша ланка, що зв'язує обласний відділ з міжрайонними та первинними організаціями УТОГ. З одного боку, інструктор, образно кажучи, — очі й вуха облівділу, з другого — його представник і радник голови міжрайвідділу та первинної організації.

Так, від інструктора дуже багато залежить одержання облівділом і Центральним правлінням оперативної, точної й об'єктивної інформації про стан справ на місцях, налагодження організаційної та культмасової роботи в міжрайвідділах, підвищення їх бойовисті.

Ось чому Центральне правління і, зокрема, оргвідділ, повинні надавати виняткового значення діяльності інструкторів, щоб вона була цілеспрямованою, кваліфікованою, ефективною.

Звичайно, діяльність у великій

ІНСТРУКТОР

мірі залежить від самої особи інструктора — від його освіти, світогляду, життєвого досвіду і навіть рис характеру. Робота інструктора не терпить людей млявих. Інструктором повинна бути людина енергійна, зібрана, наполеглива, ділова.

В системі Товариства працюють інструкторами багато глухих, освіта яких нижча ніж у чуючих.

Важливе значення в роботі інструктора має її продуманість і чітке планування. Адже коло питань, з якими доводиться стикатися організатору, велике. Це і проведення організаційної і політико-виховної роботи по виконанню планів та соціалізацій, і спостереження за постановкою культурно-масової роботи в культзакладах, і узагальнення та поширення кращого досвіду роботи міжрайвідділів чи будинків культури, і контроль за виконанням рішень і

ще багато не передбачених питань.

Для успішного вирішення всіх справ потрібен чіткий і продуманий план роботи, який складає інструктор, виходячи з плану облівділу та Центрального правління. При цьому треба прагнути до того, щоб інструктор більше часу перебував на місцях і займався безпосередньо організаційською роботою. Треба підкреслити, що планомерність і цілеспрямованість роботи інструктора у великій мірі сприяє перспективне планування діяльності всього облівділу. І це зрозуміло. За чіткою продуманою програмою дій завжди легко працювати, бо вона виключає метушню, поспішність.

Ще один важливий момент в діяльності інструктора.

Доручаючи інструктору ту чи іншу справу, (особливо підготовка питань на президію), треба завжди

підкреслювати йому, що він не ревізор, не інспектор, який по-кликаний фіксувати тільки факти, а помічник і наставник голови МРВ і директора будинку культури, чи клубу. Інструктор завжди повинен бути готовий подати руку допомоги. Інакше кажучи, побачив недолік — зроби все, що в твоїх силах, щоб його не було, щоб він більше не повторився.

Однією з найскладніших і найважливіших функцій інструкторів була і залишається перевірка виконання прийнятих рішень. Першочергове значення має сама постановка організації контролю.

На постанови вищестоящих організацій треба заводити окремі контрольні картки та папки для нагромадження матеріалу. Тут не може бути ніякого рецепту. Кож-

ний облівділ має свої форми та методи контролю. Важливо, щоб рішення виконувались своєчасно та якісно.

Ось чому вихованню та підготовці інструкторів оргвідділ ЦП УТОГ та облівділи мають надавати дуже багато уваги.

Було б дуже добре, коли б Курсова база частіше проводила семінари чи підвищення кваліфікації інструкторів облівділів. Може йде про організаторів та інструкторів по роботі серед глухих сільської місцевості. На жаль, за останні три роки таких курсів і семінарів не проводилося. Переко-нувати в їх необхідності нема потреби.

Г. КУЗУБ,
голова Черкаського облівділу УТОГ.

ТВІЙ ВНЕСОК У П'ЯТИРІЧКУ

ЛЮДИ ТВОРЧОЇ ДУМКИ

Керуючись рішеннями історичного XXIV з'їзду КПРС, завданнями, які стоять перед трудівниками учбово-виробничих підприємств нашого Товариства, раціоналізатори і винахідники, члени УТОГ, розробили свої особисті плани на п'ятирічку, конкретно визначили свій творчий внесок у величезну справу дострокового завершення виробничої програми дев'ятої п'ятирічки.

Робітники, інженерно-технічні працівники, службовці підприємств вишукують нові резерви для дальшого підвищення ефективності виробництва, продуктивності праці, зниження собівартості продукції та інше. Раціоналізатори й винахідники УТОГ визначили свої творчі рубежі з розподілом конкретних завдань на кожний рік. Ось декілька прикладів.

Працює на Слов'янському УВП інженер-механік Г. Шостаков. За півтора роки у виробництво впроваджено вісім його пропозицій. Економічний ефект — близько трьох тисяч карбованців. Творчих пошуків Григорій Антонович не припиняє, виношує нові і нові задуми.

Інженер-хімік Комунарського УВП Віра Павлівна Малашук зарекомендувала себе людиною активної творчої думки. За останні два роки економічний ефект від її пропозицій складає близько дев'яти тисяч карбованців. Нині Віра Павлівна працює над розробкою нових варіантів емалевого покриття деталей, це дозволить поліпшити їх якість, дасть можливість ширше їх використовувати.

15 тисяч карбованців — такий економічний ефект від раціоналізацій інженера-технолога Івано-Франківського УВП О. Луцишині та її колеги-інженера відділу технічного контролю А. Косогової. Кращі пропозиції раціоналізаторів вирішували питання ощадливого витрачання тканин, підвищення продуктивності праці. А такі, як зміни в технології обробки манжетів і припуску на підборт чоловічих сорочок, дозволили значно поліпшити якість виробів.

Половину завдання, яке взяв на себе інженер-механік Єнаківського УВП А. Саук як раціоналізатор, — 20 пропозицій за п'ятирічку — він уже виконав. Це і чотиришпиндельний присадочний верстат для свердлування отворів в боках стола письмового, і вайма для складання ніжок стола, і верстат для тонування шитових деталей тощо.

М. Івков, інженер-технолог Полтавського УВП-2, нині працює над конструкцією пристрою для гнуття лопатей. Треба підкреслити, що ця деталь досить складна у виготовленні. Вона забирає багато робочого часу, адже операція надання лопаті потрібної форми — ручна. Нема сумніву, що Микола Федорович доведе справу до кінця, адже на його особистому рахунку не одна раціоналізаторська пропозиція і не одна сотня заощаджених карбованців.

В. ГЛУЩЕНКО.

Редактор О. БОРИМЧУК.

Наша адреса: 252005, м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74, тел. 67-38-43.

«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського общества глухих.

Київ, друк. УВП-3, зам. 945—5000. 72 р.

СЛОВО ПРО ДЕЛЕГАТА

Поряд з найкращими робітниками, ударниками комуністичної праці Луцького районного об'єднання «Сільгосптехніка», на протязі кількох років підряд називається ім'я члена нашого Товариства Івана Савича Дидюка.

І. С. Дидюк, ще будучи учнем слюсаря-складальника, виявив чималі здібності і нахил до техніки. Коли йому доводилося оглядати несправну машину, він швидко знаходив поломану чи пошкоджену деталь і міг самостійно замінити або полагодити її.

З року в рік Іван Савич підвищував свою майстерність. Навчився не тільки ремонтувати різноманітні сільськогосподарські машини, а й вдосконалювати їх. А зго-

дом почав вносити свої раціоналізаторські пропозиції.

Багато раціоналізаторських пропозицій Івана Савича були відзначені преміями та грамотами. За реконструкцію та удосконалення автопоїлок, наприклад, його було нагороджено «Великою бронзовою медаллю» на Всесоюзній виставці досягнень народного господарства.

Зараз Іван Савич працює ще з більшим завзяттям і справжнім творчим вогником. Нещодавно Волинська обласна конференція УТОГ виявила І. С. Дидюку велике довіря — його обрано делегатом IX з'їзду УТОГ.

Це справедлива оцінка діяльності Івана Савича, яку він заслуговує чесною, самовідданою працею на благо нашої Батьківщини.

М. ГЛОДІН.

І. С. Дидюк

НОВІ ОПТОВІ ЦІНИ

З 1 січня 1973 року вводяться в дію нові оптові ціни на продукцію машинобудування. Нові оптові ціни, в цілому, будуть нижчі на 12 процентів у порівнянні з діючими. Причому, на продукцію таких галузей, як електротехніка, радіотехніка та приладобудування оптові ціни будуть знижені на 15—20 процентів.

Зниження цін сприятиме зниженню витрат в інших галузях народного господарства. Зараз в продукції машинобудування має місце велика розбіжність в рентабельності виробництва окремих видів машин, обладнання тощо. Значна частина продукції машинобудування має рентабельність 30 і більше процентів. В нових преїскурантах оптових цін рентабельність на окремі види продукції вирівняна.

Передбачені більш високі нормативи рентабельності на продукцію, яка відповідає сучасному рівню техніки. А на ту продукцію, котру буде знято з виробництва — знизити рентабельність.

На окремі види застарілої продукції одержання прибутку не передбачається. Такі заходи будуть сприяти розширенню випуску більш сучасної техніки — машин, обладнання та інше.

Підприємства Товариства, які виробляють продукцію машинобудування провели велику роботу по підготовці матеріалів з метою перегляду оптових цін. Досить сказати, що тільки Полтавське УВП-2 підготувало матеріали для перегляду оптових цін на 32 виробів. Цю відповідальну і велику за обсягом роботу виконала старший інженер-економіст підприємства О. В. Крестиніна. Старший економіст Київського УВП-1 Д. Б. Присяк підготувала матеріали для перегляду цін на 14 виробів. Запорізьке УВП — на 6, Київське дослідне підприємство — 5, Одеське УВП-3—4, Донецьке, Харківське № 1, Кіровоградське та інші по 2—3 виробів.

Всього в системі Товариства з 1 січня 1973 року вводиться в дію 87 нових оптових цін. Готуючи матеріали для перегляду цін на підприємствах, виробничо-технічний та планово-економічний відділи Центрального правління і ПКБ УТОГ провели велику роботу по об'новленню ГОСТів та технічних умов, у відповідності з інтересами технічного прогресу.

При затвердженні нових оптових цін враховувався рівень рентабельності виробів та деталей. На деякі вироби ціни значно знижені. Так, на продукцію Запорізького УВП — пускорегулюючі апарати люмінесцентних ламп типу 2УБК-40/220 — оптова ціна знижена на 31,5 процента, типу 1УБІ-40/220 — на 32,2 процента, типу 1УБЕ-40/220 — на 31,1 процента. На штепсельні з'єднання типу А-700, А-701, оптова ціна знижена на 17,7 процента. На трансформатор типу ТГВ-620, стрічку землемірну типу ЛЗ-20, форсунку мазутну Д-588-02 та на ряд інших виробів оптові ціни залишилися на рівні діючих. На деякі вироби роздрібні ціни з 1 січня 1973 року будуть замінені оптовими. Так, вимикач з перекидною ручкою, для закриття проводки та розсіювачі з молочного скла типу «Тюльпан» з косим зрізом будуть обчислюватися по оптовим цінам.

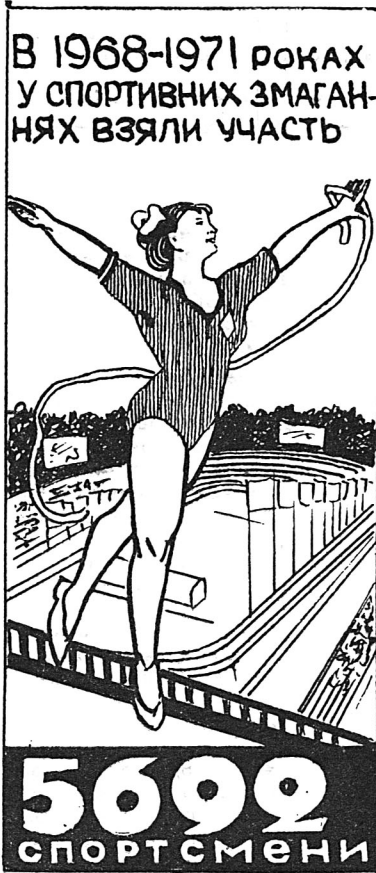
Робота по перегляду та затвердженню нових оптових цін, які вводяться в дію з 1 січня 1973 року на продукцію машинобудування, в основному завершена. Ціни затверджені, преїскуранти відправлені на підприємства та зацікавленим організаціям.

Для того, щоб мати можливість порівняти проекти плану 1973 року з показниками 1972 року, (реалізацію, товарну продукцію, собівартість, прибуток та інші), обчислювання потрібно провести в двох оптових цінах: в діючих у 1972 році, та в тих, які вводяться в дію з 1 січня 1973 року.

Продукція, на яку оптові ціни з 1 січня 1973 року не змінюються, оптовими цінами з 1 січня 1973 року залишаються ціни, які діють на час складання плану.

Плани підприємств на 1973 рік будуть затверджені в нових оптових цінах, тому вже тепер зробити перевірку наявності на підприємствах необхідних нових преїскурантів, а при відсутності таких — замовити їх через Центральне правління УТОГ.

В. ОВЧАРЕНКО, старший інженер-економіст ЦП УТОГ.

ЗАГАЛЬНИЙ РАХУНОК 2:2

Нещодавно члени УТОГ Одеси приймали спортсменів з Миколаєва.

Волейболістки — господарки майданчика виграли у своїх миколаївських подруг з рахунком 2:0. Реванш за поразку дівчат взяли хлопці, які виграли у одеситів — 2:1.

35:29 — такий рахунок на користь одеських баскетболістів. Треба сказати, що він досить непереконливий, відчувалася відсутність найкращого снайпера збірної Одеси — А. Даніча.

Цікавими були й змагання з настільного тенісу. Господарі ввели до складу команди молодь. Одесити програли, але школярі Якунін і Короленко на рівних боролися з членом збірної України т. Непомнящим. Відмінно грала і миколаївка Брусенська.

Спортсмени Миколаєва запросили одеситів до себе.

О. СУХАНОВ.